

at der ikke var Grund til disse store Præmier, fordi de paagældende Dyr jo ikke kunde have stor økonomisk Værdi, naar man behøvede fra Statens Side at støtte dem saa stærkt. Men dette er i Grunden heller ikke Tanken med Præmierne. Tanken er at støtte og fremme Husdyrbruget i Almindelighed og ikke at give den Mand, som har det paagældende Dyr, nogen Gabeau. Forholdet er jo netop endnu det her til Lands, at just fordi der ikke er saa stor Fordel ved at anskaffe sig og holde de bedste Dyr, er det nødvendigt at støtte dem, som bringe de Dyr, der ere nødvendige i den Anledning. Dog tror jeg, at saaledes som Tingenes Tilstand nu er, kan det vistnok betragtes som ret fuldstændig, hvad der nu for Øjeblikket ydes netop til Præmier ved Dyrskuerne, og at der maaste kan være mere Anledning til at gaa videre i Støtte for Organisationen af Foreningen; dette er i det hele en Sag, som endnu i høj Grad er i sin Vorden. En anden Ting, som ganske vist ikke direkte vedkommer Bevillingen paa Finansloven, men hvorved man sikkert kunde støtte Landbruget særlig Husdyrbruget i lige saa rigt Maal, er ved, at man, naar man en Gang faar Husdyrloven til Behandling, skaber efter den indvundne Erfaring fastere Regler, end man hidtil har haft. Der er jo fremkommet Duffe allerede i Aar om en saadan Revision af Husdyrloven, men man er bleven staaende ved at give nogle yderligere Bevillinger, og det er maaste ogsaa rigtig at vinde mere Erfaring, inden man skriver til en saadan Revision.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Den første Bevilling, der er Spørgsmaal om paa § 19, er Forlangendet om Bevilling til Oprettelse af et Næringsdepartement under Indenrigsministeriet, hvilken Bevilling Udvalgets Flertal foreslaar nægtet. Den ærede Ordfører tog meget formelt paa dette Spørgsmaal, idet han tog alle mulige Forbehold og blandt andet mente, at Finansudvalget ikke har haft Tid eller Bøjlighed — Gvne kan naturligvis umulig mangle — til at lætte sig ind i denne Sag og undersøge den grundig. Den ærede Ordfører mente saa tillige, at da en anden Minister havde søgt en lignende Foranstaltning gennemført ved særlig Lov, burde Indenrigsministeren ogsaa gøre det. Jeg skal i den Henseende bemærke, at Grunden til, at denne Bevilling er søgt paa Finansloven, er den, at det oftere omtalte og forhandlede Handelsdepartement staar paa Finansloven, og dette Forslag er indtraadt i dets Sted som en Slags Arving. For Resten finder

jeg, at den ærede Ordførers Udtalelse i Retning af, at det bør være ved særlig Lov og ikke paa Finansloven, at man søger denne Bevilling, er berettiget. Jeg har ikke i og for sig noget derimod, og da den ærede Ordfører for Mindretallet (Scharling) sluttede sig dertil og henstillede til Ministeren, at søge denne Sag bragt frem ad anden Vej, skal jeg, forudsat at Bevillingen nu nægtes, være villig dertil og skal tillige søge inarest mulig at indfri dette Løfte. — Vædringsforslagene Nr. 22 og 23 behøver jeg ikke at udtale mig om, og Vædringsforslaget Nr. 24 kan jeg tiltræde; det gaar kun ud paa at indføre en rettere Vædring af en Bevilling, man i og for sig tiltræder; den ærede Ordfører har ganske Ret i, at Bevillingen rettest maa flyttes til det Sted, her er foreslaet. — Forslagene Nr. 25, 26 og 27 gaa ud paa Nægtelse af Bevillinger henholdsvis til Standsættelse af Amtmandsboligen paa Frederiksborg, til Anskaffelsen af et nyt Slotskir og en Klotte paa Fredensborg og til Standsættelse af et Portparti paa Bernstorff Slot. Med Hensyn til det første skal jeg bemærke, at det for Amtmanden kan være ligegyldigt, om Bevillingen gives; men den paagældende Fløjs Standsættelse har været begæret i mange Aar, og den er det, man nu modsætter sig. Disse Bevillinger nægtes ikke i og for sig, fordi man finder dem overflødige eller urigtige, men fordi man har den uheldige Sædvane over for Ministrene, at man altid vil klemme denne Bevilling ned under 100,000 Kr., uanset om der behøves mere. Det er en Sædvane, som er gammel her, og som man ved, man maa finde sig i. Altsaa de vedkommende Bevillinger erkendes ikke i og for sig for overflødige. Jeg antager derfor, at vi ere enige om, at de ville komme igen en anden Gang. Jeg finder mig altsaa i Nægtelse nu — det ærede Udvalg har jo sat sig i Hovedet, at denne Bevilling kun maa have en vis aarlig Størrelse — men jeg har udtalt det tidligere, og jeg gentager nu, at det i Vængden ikke kan gaa an at lade Landets Slotsbygninger og de kostbare Bygninger Landet over forfalde blot for at holde Bevillingen inden for en vis Ramme. Endnu i Aar kunne vi altsaa finde os i at være inden for Rammen, men i alt Fald kan det ikke nytte, at jeg udtaler mig mere derom. — Forslaget under Nr. 28 fremtræder som en Nægtelse, men er i Børligheden Bevilling af en Forhøjelse. Vædringsforslaget betyder blot, at Udvalget ikke vil forhøje Lønningen saa meget, som Ministeren foreslaar, og jeg finder mig i at modtage, hvad det ærede Udvalg indstiller til at bevilges. —